

og i det hele taget maa siges at kunne fortjene at fremmes, naar man har Raad til det, men jeg kan ikke se, der er en eneste af dem, jeg nævnedes i Gaar, som er produktive for *Statskassen*, jeg kan ikke se, at de vil gøre andet overfor den end tage disse mange Millioner ud af den uden at bringe den noget til Gengæld. Her fremkommer der en vis Uoverensstemmelse mellem den højtærede nuværende Finansminister og den Finansminister, som han afløste. For denne var produktive Foretagender, som burde fremmes, om fornødent ved Laan, saadanne, der — som han udtrykkeligt udtalte — gav en vis Garanti for i alt Fald at kunne dække Renterne af de Laan, som stiftedes for at gennemføre dem, saa at *Statskassen* i alt Fald i den Henseende skulde være skadesløs.

Jeg vil derefter sige et Par Ord med Hensyn til Spørgsmaalet om Statslaan. Det er jo nok rigtigt, at jeg i Gaar var den, som først nævnedes Ordet Statslaan her i Salen, idet jeg sagde, at jeg ikke kunde se, hvorledes vi kunde overkomme alt det, som forberedes eller fortsættes, ved vore normale Indtægter. Men jeg mente derved at mane bedst til Indskrænkning; jeg mente at kunne gøre det bedst ved at fremmane Tanken om nye Statslaan. Jeg har været og er af den Mening, at efter at vi har laant saa meget, som vi nu har gjort, maatte vi gøre os fortrolige med, at nu maatte og skulde vi staa paa vore egne Ben. Der er imidlertid ud af dette, maa jeg sige, Skræmmebillede, som det var for mig, opstaaet en Diskussion her i Salen om nye Statslaan, og man er endogsaa kommet til i alt Fald for en kort Stund at drøfte den bedste Type for saadanne nye Statslaan. Jeg vil derfor forvare mig imod, at jeg skulde ønske nye Statslaan i det hele taget, og jeg vil sige, at jeg ganske specielt ikke kunde ønske, at de blev stiftet til de af mig i Gaar opregnede Formaal, som er ganske uproduktive for Staten og overmaade kostbare, altsaa kun skikkede til ligefrem at bringe os i Pengeforlegenhed.

Til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) skal jeg indskrænke mig til at udtale, at dersom han havde sagt, jeg vil ikke sige: „Undskyld, jeg tog fejl i Gaar“, for Undskyldning gør jeg ikke Fordring paa, men hvis han havde indskrænket sig til at sige: „Jeg tog fejl i Gaar“, kunde han have sparet hele den Tale, han holdt. Han mente, at vi nu kunde tænkes at ville standse Finansloven,

hindre Finansloven ved at lade være at stemme for den. Det viser sig altsaa, at han tog fejl, og han har bekræftet det i Dag, og saa synes jeg, at jeg ikke behøver at beskæftige mig mere med det ærede Medlems Udtalelser.

Der er baade af den højtærede Trafikminister og af Forsvarsministeren udtalt, at der her var rettet Anmodninger til ham om Attest for vore Søofficerers Dødelighed. Men det er jo ingenlunde Tilfældet. Jeg tvivler meget paa, at vore Søofficerer vilde sætte Pris paa at faa nogen saadan Attest, og de behøver det da heller ikke. Nej, hvad jeg har udtalt er, at man har været berettiget til at vente, at naar Marinens Officerer blev angrebet, saa vilde enhver til Stede værende Forsvarsminister tage dem i Forsvar. I Anledning af, at den højtærede Trafikminister — der jo egentlig talt ikke har meget med denne Sag at gøre, jeg har i alt Fald ikke rettet nogen Bøbrejelse mod ham — nu gør gældende, at han har taget Afstand fra den af mig i Gaar citerede Udtalelse, skal jeg, for at denne Sag dog kan ligge oplyst, gengive, hvad det er, den højtærede Minister for offentlige Arbejder forstaar ved at tage Afstand. Der blev i det andet Ting fremført de Ord, som jeg gengav i Gaar, af en Folketingsmand, at han i „højeste Grad betvivlede, at Tjenesten var blevet godt besørget ved Marinens Officerer, og at vore Marineofficerer ikke har meget Begreb om at sejle“; og det var Folketingsmandens Motivering for det Ændringsforslag, som var blevet fremsat af Ministeren til tredje Behandling af Finanslovsforslaget. Nu er det altsaa, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har udtalt som Svar derpaa: „Jeg vil kun sige, at den Motivering, som det ærede Medlem fremsatte, i alt Fald ikke er Ministeriets Motivering i denne Sag“. Punktum! Ja, jeg ved ikke, om det er at tage Afstand, end sige imødegaa, saaledes som det blev sagt i Dag. Jeg tror, at jeg kan overlade til ærede Medlemmer at afgøre, om det ikke nærmest maa forstaaes saaledes, at der var forskellige Motiveringer, man kunde bruge for hans Forslag, og at den paagældende Folketingsmand brugte den Motivering, medens Ministeren havde taget en anden Motivering, men han kunde for den Sags Skyld have taget den samme Motivering. Men han har ikke sagt nogen som helst Ting om det, som jeg mente skulde paatales i Folketingsmandens Udtalelse. Men hertil kommer nu, at i den